

Målnummer:	4312-99	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2001-09-18		
Rubrik:	För att ett s.k. gemenskapsinternt förvärv enligt 2 a kap. 2 § mervärdesskattelagen (1994:200) skall föreligga fordras bl.a. att transporten av fordonet till Sverige påbörjas i samband med förvärvet eller säljarens leverans av transportmedlet samt att detta då är avsett för stadigvarande användning här.		
Lagrum:	2 a kap. 2 § 1, 3 §, 4 § och 5 § samt 1 kap. 4 a § mervärdesskattelagen (1994:200)		
Rättsfall:			

REFERAT

M.V., som är spansk medborgare, förvärvade den 26 juli 1997 genom köp en personbil i sitt hemland spanien. I anslutning därtill utgick spansk mervärdesskatt på köpesumman. Hon flyttade under hösten samma år till Sverige och folkbokfördes här den 2 oktober 1997. Vid flyttningen hit medförde hon bilen. Hon uppgav att hon vid förvärvstidpunkten inte hade någon vetskap om att hon därefter skulle flytta till Sverige för att bo och arbeta här.

Skattemyndigheten i Dalarnas län, särskilda skattekontoret, påförde genom beslut den 19 maj 1998 M.V. mervärdesskatt med 25 309 kr.

M.V. överklagade och yrkade att mervärdesskatt ej skulle påföras och anförde därvid följande. Bedömningen avseende i vilket land mervärdesskatt skall erläggas måste kunna göras vid förvärvstillfället. Det är orimligt att bedömningen av i vilket land mervärdesskatt skall erläggas är beroende av efterföljande händelser. Skattemyndighetens ståndpunkt i frågan får till följd att dubbelbeskattning uppkommer. Det saknas avtal eller andra instrument för undvikande av dubbelbeskattning beträffande mervärdesskatt. Dubbelbeskattning bör därför undvikas, särskilt om det är privatpersoner som drabbas. Det är i praktiken omöjligt för M.V. att få tillbaka den mervärdesskatt hon rätteligen erlade i spanien när hon köpte bilen. Mervärdesskatt skall därför inte utgå i Sverige utan endast i spanien.

Länsrätten i Dalarnas län (1998-06-17, ordförande Krantz) yttrade: Enligt 1 kap. 1 och 2 §§ och 2 a kap. 3 § mervärdesskattelagen (1994:200), ML, skall såvitt nu är i fråga, mervärdesskatt betalas till staten vid gemenskapsinterna förvärv av nya transportmedel som stadigvarande skall användas i Sverige. - Med nya transportmedel avses enligt 1 kap. 13 a § ML transportmedel som omsätts inom sex månader efter det att det första gången tagits i bruk eller före omsättningen har körts högst 6 000 km. Av lagrummet framgår att förutsättningarna är alternativa och det räcker således med att en av förutsättningarna föreligger för att ett transportmedel skall betraktas som nytt. Omvänt kan samma sak uttryckas med att inte någon av förutsättningarna får föreligga för att ett transportmedel skall betraktas som begagnat. - Av 2 a kap. 2 § 1 p. och 3 § 1 st. 1 p. ML framgår att förvärvsbeskattning skall ske i Sverige om någon i ett annat EG-land förvärvar ett nytt transportmedel som transporterats till Sverige för att användas stadigvarande här i landet. - Förvärvsbeskattning i Sverige skall ske oberoende av säljares och köparens status. Det innebär att beskattning skall ske i Sverige oavsett köparen är näringsidkare, privatperson eller någon annan. Beskattningsfrågan påverkas inte heller av om säljaren i det andra landet är bilförsäljningsföretag,

privatperson eller annan. - I målet är ostridigt att den Nissan Primera varom målet handlar är att anse som ett nytt transportmedel och inte ett begagnat. Det var därför riktigt av skattemyndigheten att påföra M.V. mervärdesskatt på sätt som skett. Vad M.V. anfört i målet om att hon redan betalat spansk mervärdesskatt föranleder inte till annat ställningstagande. - Länsrätten har inte laglig möjlighet att efterge mervärdesskatt. Enligt 22 kap. 9 § ML kan däremot Riksskatteverket medge en skattskyldig nedsättning av eller befrielse från mervärdesskatt om synnerliga skäl föreligger. - Länsrätten avslår överklagandet.

M.V. fullföljde sin i länsrätten förda talan.

Kammarrätten i Sundsvall (1999-04-12, Berg, Kareld, Nihlén, referent)

instämde i länsrättens bedömning och avslog överklagandet.

M.V. överklagade och yrkade att Regeringsrätten, med undanröjande av kammarrättens dom, skulle besluta att mervärdesskatt inte skulle erläggas i Sverige för fordonsförvärvet i spanien. Till stöd för sin talan anförde hon bl.a. följande. Skatteplikten i fråga om en skatt som utgår vid omsättning eller förvärv bör bedömas med beaktande endast av de omständigheter som föreligger vid omsättningstillfället respektive förvärvstidpunkten och inte av omständigheter som inträffar därefter. Ett gemenskapsinternt förvärv är ett förvärv som består av två sammansatta delar, båda kända vid omsättningstillfället respektive förvärvstidpunkten, nämligen dels ett förvärv, dels en transport till Sverige. I det nu aktuella fallet är det dock fråga om två från varandra helt skilda handlingar, först ett förvärv av en bil i spanien och därefter en på grund av nya omständigheter företagen transport av bilen till Sverige.

Prövningstillstånd meddelades.

Riksskatteverket (RSV) medgav bifall till klagandens talan. RSV anförde bl.a. följande. Enligt RSV:s mening innebär bestämmelserna om gemenskapsinternt förvärv att det nya transportmedlet skall förvärfvas för att användas stadigvarande här i Sverige. Skattskyldigheten i ett sådant fall beror således på vilken intention förvärvaren har beträffande i vilket land denne skall använda transportmedlet. I ett fall där förvärvaren av det nya till Sverige införda transportmedlet vid förvärvstillfället inte har en sådan intention skall förvärvet inte anses avse ett sådant transportmedel som "skall användas stadigvarande här i landet". - RSV finner i detta fall inte tillräcklig anledning att ifrågasätta M.V:s uppgifter om att hon vid förvärvstidpunkten inte visste att hon under hösten 1997 skulle flytta till Sverige för att bo och arbeta här. Skattskyldighet till mervärdesskatt för gemenskapsinternt förvärv föreligger inte mot bakgrund av att hon vid förvärvstidpunkten inte hade någon intention att använda fordonet stadigvarande i Sverige.

Regeringsrätten (2001-09-18, Rundqvist, Hulgaard, Nilsson, Wennerström, Almgren) yttrade efter att ha redovisat de inledningsvis återgivna faktiska omständigheterna: Skälen för Regeringsrättens avgörande. Frågan i målet är om M.V:s förvärv av bil skall betraktas som ett s.k. gemenskapsinternt förvärv, för vilket hon skall betala mervärdesskatt i Sverige.

Med gemenskapsinternt förvärv förstås enligt 2 a kap. 2 § 1 ML bl.a. att någon under de förutsättningar som anges i 3-5 §§ mot ersättning förvärfvar en vara, om varan transporteras till förvärvaren av denne eller av säljaren eller för någonderas räkning till Sverige från ett annat EG-land.

Enligt 2 a kap. 3 § första stycket 1 ML skall en vara anses förvärfvad enligt 2 § 1 om gemenskapsintern förvärv, om förvärvet avser ett sådant nytt transportmedel som anges i 1 kap. 13 a § ML och transportmedlet skall användas stadigvarande här i landet.

Med nya transportmedel förstås bl.a. motordrivna transportmedel som - förutom att de uppfyller vissa tekniska krav - omsätts inom sex månader efter det att de första gången tagits i bruk. I 1 kap. 4 a § ML föreskrivs att skattskyldigheten vid gemenskapsinterna förvärv inträder vid tidpunkten för förvärvet. Denna tidpunkt anses inträffa den 15:e i månaden efter den månad under vilken varan levererats. Om en faktura eller jämförlig handling utfärdas till förvärvaren innan dess, inträder skattskyldigheten vid utfärdandet av fakturan eller handlingen. Reglerna i ML om gemenskapsinterna förvärv bygger på bestämmelser i EG:s sjätte mervärdesskattedirektiv.

I målet är klarlagt att den av M.V. inköpta personbilen var att anse som ett nytt transportmedel i mervärdesskattehänseende vid förvärvet liksom när den transporterades till Sverige. Regleringen i ML får emellertid anses innebära att även övriga förutsättningar för att ett gemenskapsinternt förvärv av ett nytt transportmedel skall föreligga är uppfyllda i anslutning till förvärvet. Således krävs att transporten hit av det nya transportmedlet sker eller i vart fall påbörjas i samband med förvärvet eller säljarens leverans av transportmedlet samt att detta då är avsett för stadigvarande användning här. Med hänsyn till vad M.V. obesträtt uppgett om omständigheterna kring förvärvet är dessa förutsättningar inte uppfyllda eftersom hon först en tid efter förvärvet medförde fordonet vid sin flyttning till Sverige med avsikt att stadigvarande använda det här.

Eftersom gemenskapsinternt förvärv således inte föreligger är M.V. inte skyldig att betala mervärdesskatt till svenska staten på grund av förvärvet av bilen. Hennes överklagande skall därför bifallas.

Regeringsrättens avgörande. Med bifall till överklagandet upphäver Regeringsrätten underinstansernas avgöranden och förklarar att M.V. inte är skyldig att erlägga mervärdesskatt i Sverige till följd av förvärvet av det aktuella transportmedlet.

Föredraget 2001-05-30, föredragande Kristiansson, målnummer 4312-1999

Sökord: EG-mål; Mervärdesskatt

Litteratur: prop. 1994/95:57 s. 77-85, 155-157, 160-161, 163.
